

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

19.10.2009

B7-0098/2009

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

tulevasta EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta ja transatlanttisen
talousneuvoston kokouksesta

Adrian Severin, Hannes Swoboda
S&D-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma tulevasta EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta ja transatlanttisen talousneuvoston kokouksesta

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa transatlanttisista suhteista, erityisesti 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselmat EU:n ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden parantamisesta transatlanttisen kumppanuussopimuksen yhteydessä ja transatlanttisista taloussuhteista EU:n ja USA:n välillä, 25. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman transatlanttisista suhteista, 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman tulevasta EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksesta ja 26. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltain vaalien jälkeen,
 - ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman ydinaseiden leviämisen estämisestä sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuudesta,
 - ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman suunnitellusta kansainvälisestä sopimuksesta maksunvälitystietojen antamisesta Yhdysvaltain valtiovarainministeriön käyttöön terrorismin ja terroristien rahoittamisen estämiseksi,
 - ottaa huomioon 8. lokakuuta 2009 antamansa päätöslauselman Pittsburghissa 24. ja 25. syyskuuta 2009 pidetystä G-20-ryhmän huippukokouksesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että transatlanttinen kumppanuus pohjautuu perustaviin yhteisiin arvoihin, joita ovat demokratia, ihmisoikeudet, oikeusvaltio ja monenvälisyys, sekä yhteisiin tavoitteisiin, joita puolestaan ovat avoimet ja integroidut taloudet ja kestävä kehitys, ja että se muodostaa euroatlanttisen alueen turvallisuuden ja vakauden kulmakiven,
- B. panee merkille, että Euroopan unioni pitää hyvänä Yhdysvaltojen hallinnon luotaamaa uutta suuntaa, joka perustuu yhteistyöhön kansainvälisellä toimintakentällä ja EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden lujittamiseen,
- C. toteaa, että Euroopan unioni on yhä tärkeämpi toimija maailmassa ja että Lissabonin sopimuksen ja siinä perustettujen ulkopolitiikan välineiden tultua voimaan unioni voi näyttellä vahvempaa ja yhtenäisempää roolia kansainvälisellä näyttämöllä,
- D. panee merkille, että tuoreet haastattelututkimukset, kuten German Marshall Fundin transatlanttisia suuntauksia vuonna 2009 selvittänyt tutkimus, ovat paljastaneet unionin kansalaisten ennätyslaajan tuen Yhdysvaltojen hallinnolle, mikä luo pohjaa EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden elvyttämiselle,
- E. toteaa, että EU ja Yhdysvallat ovat avaintoimijoita maailman politiikassa ja taloudessa ja että niillä on yhteinen vastuu kriisin taustalla olevan globaalin epätasapainon poistamisesta ja monista muista maailmanlaajuisista haasteista, joita ovat rahoituskriisi,

työttömyys, ilmastonmuutos, energiavarmuus, köyhyyden poistaminen ja muiden vuosituhattavoitteiden saavuttaminen, terrorismi ja ydinaseiden leviäminen,

- F. huomauttaa, että yhä globaalimmassa, kompleksisemmassa ja muuttuvassa maailmassa on sekä EU:n että Yhdysvaltojen edun mukaista, että ne käyvät yhteistuumin selvittelemään yhteisiä uhkia ja haasteita turvautuen kansainväliseen oikeuteen ja monenvälisiin organisaatioihin, eritoten YK-järjestelmään, ja kehottavat muita kumppaneita osallistumaan ponnisteluihin,
- G. katsoo, että transatlanttisen talousneuvoston työn on jatkettava, jotta saadaan luotua siten organisoidut integroidut transatlanttiset markkinat, että EU:n tavoitteiden – talouskasvu, kestävä kehitys ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus – saavuttaminen helpottuu,
- H. huomauttaa, että EU ja Yhdysvallat joutuvat ratkaisemaan globaalin energiankulutuksen kasvun ongelman ja täyttämään vaaditut globaalit sitoumukset – joista on määrä sopia Kööpenhaminassa – ilmastonmuutoksen torjumiseksi, ja että nämä tulevat vaatimaan suuria muutoksia maiden taloudessa,
- I. toteaa, että rahoitus- ja talouskriisi on muuttunut nopeasti työmarkkinakriisiksi, jolla on vakavia sosiaalisia seurauksia; toteaa, että transatlanttisilla kumppaneilla on yhteinen vastuu talouskriisistä johtuvien sosiaalisten ongelmien ratkaisemisesta,
- J. katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen on sitouduttava lujasti lieventämään kasvavaa työttömyyttä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä johtuvia jännitteitä, joita ne molemmat tulevat kohtaamaan,

EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous

1. kehottaa molempia kumppaneita sitoutumaan käytännön monenvälisyyteen, johon osallistuu uusia toimijoita ja jossa yhteisvastuun hengessä kannetaan vastuu maailmanjärjestyksestä, kansainvälisen oikeuden noudattamisesta ja yhteisistä ongelmista; vaatii EU:ta ja Yhdysvaltoja lisäämään ponnistelujaan YK:n uudistusten toteuttamiseksi, mukaan luettuna YK:n turvallisuusneuvoston ja muiden maailmanlaajuiseen järjestelmään kuuluvien monenvälisten foorumien uudistaminen;
2. kehottaa molempia osapuolia edistämään ihmisoikeuksien kunnioittamista maailmassa yhtenä omien toimintalinjojensa tärkeimmistä osa-alueista; korostaa tehokkaan koordinoinnin tarvetta ehkäisevässä diplomatiassa ja kriisidiplomatiassa; kehottaa Yhdysvaltojen hallintoa ratifioimaan kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman peruskirjan ja liittymään siihen; toistaa vetoomuksensa kuolemantuomion poistamiseksi;
3. korostaa, että molempien kumppaneiden olisi yhä pyrittävä edesauttamaan Lähi-idän konfliktin rauhanomaista ja oikeudenmukaista ratkaisemista, ja pitää tervetulleena sitä, että tämä on yksi Yhdysvaltain hallinnon kiireellisimmistä prioriteeteista; pyytää Yhdysvaltain hallintoa koordinoimaan toimet tiiviisti EU:n kanssa ja osallistumaan kvartettiin; korostaa, että molempien osapuolten olisi pyrittävä tiekartan ja aiemman sopimuksen perusteella tehostamaan neuvotteluja, joiden tavoitteena on kahden valtion ratkaisu ja itsenäinen, toimintakykyinen Palestiinan valtio; vetoaa transatlanttiin

kumppaneihin, jotta ne tukisivat pyrkimyksiä saada aikaan Palestiinan sisäinen sovinto, ja korostaa, että on tärkeää parantaa palestiinalaisten elinoloja sekä Länsirannalla että Gazassa ja huolehtia Gazan jälleenrakentamisesta;

4. panee merkille, että presidentti Obaman 23. syyskuuta 2009 isännöimässä Israelin pääministerin Benjamin Netanjahun ja palestiinalaisten johtajan Mahmud Abbasin ensimmäisessä kokouksessa ei päästy asetettuihin kunnianhimoisiin tavoitteisiin; valittaa, ettei ongelmaan, joka liittyy Israelin siirtokuntarakentamiseen Länsirannalle ja Itä-Jeruseleemiin, ole vielä löydetty ratkaisua;
5. pitää sitä, että YK:n ihmisoikeusneuvosto vahvisti tuomari Goldstonen ja YK:n ihmisoikeusvaltuutetun johtaman tiedonkeruuvaltuuskunnan raporteissaan esittämät suositukset, merkittävänä askeleena prosessissa, jossa kaikki osapuolet pyritään saamaan kunnioittamaan paremmin kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja löytämään konfliktiin oikeudenmukainen ratkaisu;
6. korostaa, että Afganistanissa ovat pelissä transatlanttisen yhteisön arvot, turvallisuus ja uskottavuus; kehottaa EU:ta, Yhdysvaltoja, Natoa ja YK:ta laatimaan uuden yhteisen strategiakonseptin, jossa kattavasti integroidaan kansainvälisen osallistumisen komponentit, asetetaan etusijalle kehitys ja köyhyyden torjunta ja kehoitetaan kaikkia naapurimaita osallistumaan ponnisteluihin alueen vakauttamiseksi;
7. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja kehittämään yhteisen Pakistanin-strategian, jolla pyritään vahvistamaan maan demokraattisia instituutioita, oikeusvaltiota ja sen kykyä torjua terrorismia samalla kun kannustetaan Pakistania ottamaan osavastuu alueen vakaudesta;
8. kehottaa osapuolia jatkamaan koordinoitujen toimien avulla työtä Irakin hallituksen ja YK:n kanssa, jotta voidaan tukea vakautta ja kansallista sovintoa sekä edistää Irakin yhtenäisyyttä ja riippumattomuutta;
9. pyytää kumppaneita edistämään kolmen osapuolen vuoropuhelua Latinalaisen Amerikan kanssa, sillä kyseisellä alueella vallitsee sama näkemys demokratiasta, ihmisoikeuksista ja monenvälisyyden periaatteesta;

Puolustus, asevalvonta, ydinaseiden leviäminen ja turvallisuusasiat

10. pitää tervetulleena uutta dynamiikkaa prosessissa, jonka on määrä johtaa ydinaseista vapaaseen maailmaan ja jota käsiteltiin presidentti Obaman ja presidentti Medvedevin Lontoossa 1. huhtikuuta 2009 antamassa yhteisessä julkilausumassa sekä presidentti Obaman puheessa Prahassa 5. huhtikuuta 2009; katsoo, että monenvälisessä toimintakehyksessä uudelleen aloitettu aseistariisuntaprosessi ja asesulkuperiaatteiden ja -käytänteiden täytäntöönpano on ainoa keino kääntää joukkotuhoaseiden leviämiseen johtava suuntaus;
11. iloitsee Venäjän federaation ja Yhdysvaltojen päätöksestä käynnistää neuvottelut vuonna 2009 päättyvän sopimuksen strategisten aseiden vähentämisestä (START) korvaavan, uuden kattavan ja oikeudellisesti sitovan sopimuksen tekemiseksi, ja pitää myönteisenä,

että presidentit Barack Obama ja Dmitri Medvedev allekirjoittivat Moskovassa 6. heinäkuuta 2009 yhteisymmärryksen jatkosta START I -sopimukselle;

12. tukee Yhdysvaltojen neuvostolle 16. syyskuuta 2009 esittämää suunnitelmaluonnosta, joka on osa Yhdysvaltojen hallinnon asetus- ja aseistariisuntastrategiaa, ja pitää myönteisenä presidentti Obaman ilmoitusta, jonka mukaan Yhdysvallat järjestää Washingtonissa huhtikuussa 2010 maailman ydinturvallisuutta käsittelevän huippukokouksen;
13. pitää myönteisenä ydinaseiden leviämisen estämisestä 24. syyskuuta 2009 annettua turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa (pätöslauselma 1887), jossa pyritään luomaan turvallisempi maailma kaikille ja edellytykset ydinaseettomalle maailmalle ydinsulkusopimuksen tavoitteiden mukaisesti, kansainvälistä vakautta edistäen ja noudattaen periaatetta, että kenenkään turvallisuus ei heikkene;
14. katsoo tilanteen antavan erityiset mahdollisuudet aloittaa uudelleen transatlanttinen ydinsulkuyhteistyö; kehottaa siksi EU:ta ja Yhdysvaltoja omaksumaan kaikilla kansainvälisillä foorumeilla ja erityisesti YK:ssa yhteisen strategian, joka koskee joukkotuhoukseen ja tavanomaisten aseiden riisumista; pitää myönteisenä Yhdysvaltojen presidentin ilmoitusta siitä, että hän aikoo viedä täydellisen ydinkoekieltosopimuksen (CTBT) ratifiointia eteenpäin; kehottaa neuvostoa vaikuttamaan myönteisesti ja ennakoivasti seuraavan vuonna 2010 pidettävän ydinsulkusopimuksen tarkistamiskonferenssin valmisteluihin tiiviissä yhteistyössä Yhdysvaltojen ja Venäjän kanssa;
15. kehottaa aseidenriisuntakonferenssia neuvottelemaan mahdollisimman pian sopimuksen, jolla kielletään ydinaseissa tai muissa ydinräjähteissä käytettävän halkeamiskelpoisen aineen tuotanto;
16. korostaa, että Iranin ydinohjelma vaarantaa ydinaseiden leviämättömyyttä koskevan järjestelmän sekä alueen ja maailman vakauden; pitää hyvänä presidentti Obama vakiinnuttamaa suoraa vuoropuhelua ja tukee osapuolten yhteistä tavoitetta löytää Iranin kanssa neuvotteluratkaisu koordinoitusti muiden turvallisuusneuvoston jäsenten ja kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa;
17. kannattaa Genevessä 1. lokakuuta 2009 järjestettyjä neuvotteluja, joissa Iran suostui päästämään kansainväliset tarkastajat uuteen uraanirikastamoonsa Qomin lähelle;
18. on huolissaan Korean demokraattisen tasavallan uusimmasta ydinkokeesta ja siitä, että Pohjois-Korea hylkäsi YK:n päätöslauselman 1887; tukee kuitenkin Yhdysvaltojen kahdenväliseen vuoropuheluun perustuvaa lähestymistapaa kuuden osapuolen neuvotteluissa Korean niemimaan ydinaseista riisumiseksi;
19. pitää hyvänä Yhdysvaltojen päätöstä lykätä kansallisia suunnitelmiaan Eurooppaan sijoitettavasta ohjuspuolustuskilvestä ja kehottaa perustamaan uusia globaaleja turvallisuusjärjestelyjä, joissa ovat mukana EU, Yhdysvallat, Venäjä ja Kiina;
20. korostaa Naton merkitystä transatlanttisen turvallisuuden kulmakivenä; pitää tervetulleena Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2008 tekemää päätöstä vahvistaa EU:n ja Naton

strategista kumppanuutta ja kehottaa molempia osapuolia nopeuttamaan EU:n ja Naton korkean tason ryhmän muodostamista, jotta voidaan parantaa näiden kahden organisaation välistä yhteistyötä; vaatii EU:lle aktiivista roolia Naton strategian tarkistamisprosessissa ja ehdottaa, että euroatlanttisesta turvallisuusstrategiasta järjestetään keskusteluja, joissa voitaisiin määritellä yhteiset turvallisuutta koskevat huolenaiheet ja edut;

21. korostaa, että EU:n ja Venäjän sekä Yhdysvaltojen suhteiden turvallisuusulottuvuuksia sekä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan roolia ei voida tarkastella erillään laajemmista Euroopan turvallisuusrakenteista, joihin sisältyvät Nato, Etyj ja kansainväliset järjestelyt, kuten ballististen ohjusten torjuntajärjestelmiä koskeva sopimus ja tavanomaisten aseiden rajoittamissopimus; katsoo, että asiaankuuluvia tapahtumia tässä laajemmassa turvallisuusrakenteessa olisi käsiteltävä vuoropuhelussa Venäjän, Yhdysvaltain ja EU:n ulkopuolisten Etyjin jäsenmaiden kanssa, jotta turvallisuutta koskeva transatlanttinen yhteisymmärrys voidaan uudistaa Helsingin sopimusten tai uudessa Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökonferenssissa neuvoteltavien päivitettyjen sopimusten pohjalta;
22. kehottaa Yhdysvaltojen hallintoa puoltamaan kongressissa Yhdysvaltojen puolustusmateriaalialan julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön protektionististen, amerikkalaisten tuotteiden suosimiseen ohjaavien säännösten ("Buy America") poistamista tai vähintäänkin rajoittamista, jotta transatlanttiset toimintaedellytykset olisivat alalla yhtäläiset;

Rahoituskriisi, vakaus ja pankkitoiminta

23. korostaa, että luottolaman riski ei ole ohi; painottaa, että koordinoitu makrotaloudellinen politiikka ja rahaviranomaisten yhteistyö ovat erittäin tärkeitä tekijöitä maailmantalouden kestäväen elpymisen, työllisyyden ja kasvun saavuttamisessa; pitää myönteisinä G20-huippukokouksen päätelmiä, jotka tarjoavat konkreettisen perustan jatkaa EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyötä, ja odottaa koordinoituja toimia rahoitusvakauden että maailman rahoitusjärjestelmän uudistamisen toteuttamisessa;
24. kehottaa koordinoimaan Yhdysvaltojen rahoitusalan uudistuspakettia (joka esitettiin 17. kesäkuuta 2009) ja nykyisiä rahoituksen valvontarakennetta koskevia EU:n uudistuksia, jotta tulevaisuudessa vältetään maailman rahoitusmarkkinoiden ja sen toimijoiden romahdus; kehottaa panemaan mainitut uudistuspaketit pikaisesti täytäntöön; hyväksyy tältä osin suurimpien kehittyvien talouksien ottamisen mukaan rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (FSB) perustamiseen;
25. uskoo, että on elintärkeää lisätä Yhdysvaltojen ja EU:n lakia säätevien, sääntely- ja valvontaviranomaisten yhteistyötä, erityisesti rahoitusalan sekasorron esiin tuomien puutteiden korjaamiseksi;
26. pyytää Yhdysvaltoja ottamaan huomioon viimeaikaiset ja tulevat muutokset luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettaviin EU:n vakavaraisuusdirektiiveihin, kun Yhdysvalloissa pannaan täytäntöön Basel II -sääntelyä, mikä on elintärkeää yhtäläisten toimintaedellytysten säilyttämiseksi maailmassa;

27. tukee G-20-huippukokouksen vaatimusta tilinpäätösstandardien lähentämisen kiirehtimisestä; kehottaa painokkaasti tilinpäätösstandardeista vastaavaa elintä (FASB) ja kansainvälistä tilinpäätösstandardilautakuntaa (IASB) laatimaan riippumattomassa standardien vahvistamisprosessissaan yhdet laadukkaat ja globaalit tilinpäätösstandardit ja saattamaan lähentämishankkeen päätökseen kesäkuuhun 2011 mennessä;
28. kehottaa Yhdysvaltoja pitämään kiinni etenemissuunnitelmastaan, jossa yhdysvaltalaiset toimijat veloitetaan soveltamaan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja; toistaa pyyntönsä, että SEC tunnustaa Euroopan unionin hyväksymät IFRS-standardit Yhdysvalloissa yleisesti hyväksytyjä kirjanpidon periaatteita vastaaviksi, kunnes päätös yhdysvaltalaisten toimijoiden velvollisuudesta soveltaa IFRS-standardeja on tehty;
29. korostaa, että IASB:n tulisi jatkaa hallintotapauudistuksia, jotta voidaan varmistaa, että alueilla, jotka edellyttävät noteeratuilta yrityksiltä IFRS-standardien soveltamista ja joiden edustajat osallistuvat kansainvälisten kirjanpitostandardien laatimiseen sekä IASB:n yleisvalvontaan sen hallituksen jäsenenä, on oikeudenmukainen edustus;
30. toivoo, että EU voi tunnustaa Yhdysvaltojen vakuutusvalvontajärjestelmän vastaavuuden Solvenssi II -direktiivissä vahvistetuun edellytykseen; katsoo, että aloitteella perustaa kansallinen vakuutuslaitos parannettaisiin EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyötä ja tiedonvaihtoa vakuutusosalalla;

Transatlanttisen talousneuvoston kokous ja kyseisen neuvoston vahvistaminen

31. painottaa, että transatlanttisen talousneuvoston toimintaa on jatkettava, kehitettävä ja lujitettava; pitää tarpeellisena laatia etenemissuunnitelma, jossa esitetään, miten pitkän aikavälin sitoumus transatlanttiin markkinoihin sosiaalisen markkinatalouden puitteissa voidaan toteuttaa vuoteen 2015 mennessä;
32. pyytää komissiota varmistamaan, että transatlanttisten markkinoiden toteuttamista koskevia tutkimustuloksia käsitellään Euroopan parlamentin asianomaisten valiokuntien kanssa ennen kuin tehdään mitään erityisiä johtopäätöksiä tulevaa varten;
33. uskoo, että tietoyhteiskunta on transatlanttisen talousalueen keskeinen tukipilari, sillä se perustuu tiedon saatavuuteen ja digitaalisen sisällön suojaamiseen tiukan ja tehokkaan tekijänoikeuden ja sen lähioikeuksien suojelujärjestelmän avulla, ja vahvistaa, että suojelun on edistettävä innovaatiota;
34. katsoo, että parantuneen yhteistyön ansiosta huomattavaa edistystä on jo saavutettu investointien, tilinpäätösstandardien, sääntelykysymysten, tuontituotteiden turvallisuuden ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisen kaltaisilla aloilla ja että yhteistyötä on pohdittava;
35. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja vahvistamaan yhteistyötään koulutuksen ja kulttuurin alalla sekä edelleen helpottamaan ja edistämään opiskelijoiden, opettajien ja taiteilijoiden vaihtoa, jotta tästä yhteistyöstä saatavaa taloudellista, akateemista ja kulttuuriin liittyvää molemminpuolista hyötyä voidaan lisätä;

36. pyytää komissiota jatkamaan ponnistelujaan sen varmistamiseksi, että Yhdysvaltojen lainsäädäntöä kaiken saapuvan rahdin läpivalaisusta muutetaan tai että Yhdysvaltojen hallinto panee sen täytäntöön siten, ettei luoda uusia kaupan esteitä, joista aiheutuisi talouden toimijoille huomattavia kustannuksia eikä lainkaan hyötyä esimerkiksi toimitusvarmuuden lisääntymisenä; katsoo, että transatlanttinen talousneuvosto voisi auttaa järjestämällä rahdin 100-prosenttista läpivalaisua käsitteleviä seminaareja Brysselissä ja Washingtonissa, jotta lujitetaan EU:n ja Yhdysvaltojen lainsäätäjien molemminpuolista ymmärtämystä ja edistetään sellaisen ratkaisun löytämistä ajoissa tähän ongelmaan, jonka molemmat osapuolet voivat hyväksyä;
37. kehottaa siksi EU:n ja Yhdysvaltojen johtajia ja transatlanttisen talousneuvoston yhteispuheenjohtajia ottamaan huomioon lainsäätäjien keskeisen vaikutuksen prosessin menestymiseen pitkällä aikavälillä ja kehottaa niitä ottamaan lainsäätäjien transatlanttisen vuoropuhelun edustajat täysin ja suoraan mukaan transatlanttisen talousneuvoston toimintaan;
38. katsoo, että transatlanttisen talousneuvoston käsittelemien asioiden erittäin teknisen luonteen vuoksi on hyvin tärkeää varmistaa, että kaikkein sopivimmat kongressin ja Euroopan parlamentin jäsenet otetaan mukaan keskusteluun;
39. suhtautuu myönteisesti siihen, että transatlanttista talousneuvostoa neuvovat eri sidosryhmät, joihin kuuluu myös liike-elämän edustajia, ja pyytää, että ammattiyhdistysliikkeen edustajille annettaisiin vastaava rooli Atlantin molemmin puolin, jotta sosiaalinen ulottuvuus tulisi otettua täysimääräisesti huomioon; pyytää, että työmarkkinoita käsittelevän transatlanttisen vuoropuhelun sekä tulevan, energia-asioita käsittelevän transatlanttisen vuoropuhelun vetäjät otetaan mukaan neuvonantajien ryhmään; katsoo kuitenkin, että näiden neuvonantava rooli on erotettava Yhdysvaltojen kongressin ja parlamentin lakia säättävästä roolista;
40. katsoo samanaikaisesti, että transatlanttisen talousyhteistyön vastuullisuutta, avoimuutta ja ennakoitavuutta on lisättävä ja että kokousten aikataulut, esityslistat, etenemissuunnitelmat ja edistymiskertomukset olisi julkaistava internetissä;

Liikennekysymykset

41. kehottaa Yhdysvaltojen senaattia ja hallitusta sallimaan EU:n ja Yhdysvaltojen ilmailusopimuksen ja ilmailun turvallisuutta koskevan sopimuksen ensimmäisen vaiheen täyden ja tehokkaan toteuttamisen sekä työstämään toisen vaiheen ilmailusopimusta EU:n ja Yhdysvaltojen ilmailualan suhteissa tehtävän yhteistyön kehittämiseksi edelleen;
42. kehottaa Yhdysvaltojen senaattia ja hallitusta välttämään kaikkia näiden tavoitteiden vastaisia toimia, kuten toimia, jotka koskevat ulkomaisia ilmailuvälinekorjaamoja, kilpailusäännöistä poikkeamista ja Yhdysvaltain kongressin edustajainhuoneen päätöslauselmassa nro 915 mainittua ilma-alusten rekisterivaltiota;
43. kehottaa Yhdysvaltojen viranomaisia ja komissiota tehostamaan neuvottelujaan tasapainotettujen ratkaisujen löytämiseksi muun muassa seuraaviin: ilmaliikenteen turvallisuuden tarpeet, matkustajarekisterien (PNR) tietosuojongelmat, lentoasemien

turvallisuustarkastusten tarkistaminen sekä transatlanttisen ja kansainvälisen ilmailun vaikutuksia ilmastomuutokseen vähentävien toimien tehokkaampi sisällyttäminen Kööpenhaminan neuvotteluihin ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ICAO:n sopimuksiin;

44. muistuttaa sekä komissiota että Yhdysvaltojen viranomaisia siitä, että jos toisen vaiheen sopimusta ei kyetä tekemään, se saattaa johtaa ensimmäisen vaiheen sopimuksen peruuttamiseen eräissä jäsenvaltioissa, mikä vahingoittaisi sekä EU:n että Yhdysvaltojen lentoliikenteen harjoittajien etuja;

Kuluttajansuojalaki noudattamisen valvonta, tulliasiat ja markkinoiden valvonta

45. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään yhteisiä toimia Yhdysvaltojen viranomaisten, etenkin Yhdysvaltojen kulutustavaroiden turvallisuutta käsittelevän komitean, sekä muiden kumppaneiden kanssa sen takaamiseksi, että Kiina ja muut kolmannet maat parantavat tuotantostandardejaan EU:n ja Yhdysvaltojen tasoa vastaaviksi erityisesti lelujen suhteen;
46. kehottaa komissiota kehittämään vahvempia ja tehokkaampia rajatylittäviä lainvalvontayhteistyön mekanismeja tavoitteena liittää kuluttajille vakavaa vaaraa aiheuttavia kulutustavaroita koskeva EU:n RAPEX-tietojenvaihtojärjestelmä Yhdysvaltojen kulutustavaroiden turvallisuutta käsittelevän komitean tietojenvaihtojärjestelmään sekä yhdistää kuluttajansuojaa koskevan yhteistyöverkoston ja Yhdysvaltojen viranomaisten verkostojen toimintaa;
47. ehdottaa, että transatlanttinen talousneuvosto tukee sellaisten sitovien yhteistyövälineiden hyväksymistä, joilla jäseneltäisiin ja helpotettaisiin tuoteturvallisuutta koskevan tiedon jakamista ja yhteistyötoimia koskevan yhteisen ohjelman kehittämistä;
48. tukee komission aloitetta kansainvälisen yhteistyön tehostamisesta käyttämällä kuluttajansuojayhteistyötä koskevaa asetusta oikeusperustana, jonka nojalla tehdään kansainvälinen yhteistyösopimus Yhdysvaltojen lainvalvontaviranomaisten kanssa, sekä levittämällä ja jakamalla hyviä käytäntöjä;
49. kehottaa komissiota jouduttamaan sillä työn alla olevaa, huomattavasti viivästynyttä lainvalvontayhteistyötä koskevaa kahdenvälistä sopimusta, jolla sen lainvalvontatoiminta (tiedonvaihto, tutkinta ja toimenpiteiden toteuttaminen) ulotetaan Yhdysvaltoihin kuluttajansuojayhteistyötä koskevan EU:n asetuksen ja turvallista verkkoa koskevan Yhdysvaltojen lain puitteissa;

Vastavuoroinen tunnustaminen ja standardointi

50. kehottaa komissiota jatkamaan sellaisten tuotteiden vaatimustenmukaisuusvakuutusten vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvien menettelyjen virallista hyväksymistä, joille kolmansien osapuolten suorittama testaus on pakollinen, mikä koskee erityisesti tieto- ja viestintäteknikkalaitteita ja sähkölaitteita; kehottaa komissiota pitämään kiinni virallisten

mittayksiköiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja erityisesti ainoastaan metrijärjestelmän mukaisesti merkittyjen EU-tuotteiden hyväksymisestä Yhdysvalloissa;

51. kehottaa komissiota tutkimaan standardointia Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa, jotta voidaan koordinoita toimia, joilla vaikutetaan kansainvälisten standardointielinten työhön;

Yritysten sosiaalinen vastuu

52. katsoo, että yritysten sosiaalista vastuuta voidaan pitää itsesääntelevänä liiketoimintamallina liiketoiminnan vaikutusten osalta, kun yritykset yhdistävät sosiaaliset ja ekologiset huolenaiheensa liiketoimintaansa ja vuorovaikutukseensa sidosryhmiensä kanssa; katsoo, että yritysten sosiaalista vastuuta koskevien hyvien käytäntöjen vaihtaminen Yhdysvaltojen ja EU:n kesken vaikuttaa merkittävästi yritysten suhtautumiseen sosiaaliseen vastuuseen ja siihen, että ne sitoutuvat myönteisellä tavalla sosiaali- ja ympäristökysymyksiin;
53. katsoo, että sääntely-yhteistyössä olisi otettava huomioon EU:n lainsäädännön tiukentuminen, joka koskee pääomavaatimusdirektiiviä ja erityisesti rahoituspalvelualan palkkiopolitiikkaa;

Maatalouteen liittyvät kysymykset ja Doha

54. huomauttaa, että Dohan maailmankauppaneuvotteluissa on tärkeää päästä tasapainoiseen sopimukseen maatalouskysymyksistä, muun muassa toimenpiteistä, joilla vältetään jatkossa maataloushintojen heilahtelu ja elintarvikepula maailmanlaajuisen elintarvikkeiden saannin turvaamiseksi; on sitoutunut ottamaan täysimääräisesti huomioon onnistuneen kauppaneuvottelukierroksen vaatimukset; korostaa tarvetta ottaa kaikin puolin huomioon äskettäisissä yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksissa jo käyttöön otetut mukautukset ja toivoo, että Yhdysvaltojen maatalousalaa koskevaan lakiin tehdään vastaavia mukautuksia;
55. pitää edelleen kiinni tavoitteestaan varmistaa, että unionin kansalaiset hyötyvät mahdollisimman korkeista tuoteturvallisuutta koskevista normeista; tukee komission päätöksiä ei-hyväksytyjen muuntogeenisten tuotteiden tunnistetuista jäämistä pääasiassa eri maissi- ja soijatyypeissä, kunnes se on arvioinut tuotteiden turvallisuuden terveyden ja ympäristön kannalta; tunnustaa, että Euroopan unionin muuntogeenisiä tuotteita koskevat säännöt ovat hyvin tiukat;
56. palauttaa mieliin aiemmin kiistanalaisiin seikkoihin liittyvät kysymykset, kuten naudanlihan hormonit, kanojen kloridi ja joidenkin muuntogeenisten tuotteiden salliminen; on luottavainen sen suhteen, että maataloustuotteiden vastavuoroiseen kauppaan vaikuttavat kysymykset voidaan hoitaa jatkamalla vuoropuhelua ennen kuin käännytään WTO:n riitojenratkaisuelinten puoleen;

Ympäristöasiat ja ilmastonmuutos

57. tukee Yhdysvaltojen toimia, jotka esiteltiin 22. syyskuuta 2009 pidetyssä ilmastonmuutosta käsitelleessä YK:n huippukokouksessa, ja aikeita luopua asteittain fossiilisten polttoaineiden tuista sekä pitää myönteisenä, että Yhdysvaltojen lainsäädäntöä kehitettäessä ei pelkästään rajoiteta kasvihuonekaasupäästöjä; on kuitenkin huolissaan siitä, että senaatti ei ehkä hyväksy lainsäädäntöä ennen ensi vuotta; pyytää siksi EU:ta ja Yhdysvaltoja toimimaan tiiviissä yhteistyössä, jotta Kööpenhaminan konferenssista tulisi menestys siten, että mukaan tulevat kaikki keskeiset kaasupäästöjä aiheuttavat maat, jotka veloitetaan sitoviin keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteisiin;
58. palauttaa mieliin, että kansainvälisellä sopimuksella olisi varmistettava teollisuusmaiden kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisväheneminen vuoteen 2020 mennessä määrällä, joka on vähintään 25 prosenttia, mutta mieluiten lähempänä 40:tä prosenttia, vuoden 1990 päästömääriin nähden, kuten suositettiin kansainvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) neljännessä arviointikertomuksessa, sekä kyseisten vähennysten toteuttaminen kansallisesti; palauttaa mieliin, että unionin ja muiden teollisuusmaiden pitkän aikavälin tavoitteeksi vuoteen 2050 mennessä olisi asetettava vähintään 80 prosentin vähennys vuoden 1990 päästömääriin nähden;
59. tukee periaatteessa ajatusta perustaa transatlanttisen talousneuvoston mallin mukainen transatlanttinen energianeuvosto, joka hoitaisi sääntelyyn, energiatehokkuuteen ja energiavarmuuteen liittyvää transatlanttista yhteistyötä; toivoo, että transatlanttinen energianeuvosto pääsisi parempiin tuloksiin kuin vuoden 2000 transatlanttinen ympäristövuoropuhelu;
60. korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen on tärkeää pitää jatkuvasti yllä aktiivista vuoropuhelua ottaen huomioon uuselintarvikkeita koskevan EU:n nykyisen lainsäädännön tarkistaminen sekä uuden teknologian käyttö elintarviketuotannossa;
61. korostaa, että uusi teknologia, kuten nanomateriaalit, saattavat vaikuttaa terveyteemme ja ympäristöön, sillä niiden tieteellisiä ominaisuuksia ei vielä tunneta; korostaa näin ollen, että on tärkeää tunnustaa uuden teknologian käyttöön mahdollisesti liittyvät yleisön ja kuluttajien huolet, ja mainitsee toisena esimerkkinä eläinten kasvatuksessa käytettävät kloonaustekniikat ja niistä aiheutuvat eläinten hyvinvointiin liittyvät huolenaiheet;
62. pitää myönteisenä, että Yhdysvaltojen hallitus on tunnustanut tarpeen uudistaa lähitulevaisuudessa Yhdysvaltojen myrkyllisten aineiden valvontalakia, jotta voidaan varmistaa ihmisten terveyden ja ympäristön tehokas suojelu kemikaaleja vastaan;
63. kehottaa EU:n ja Yhdysvaltojen asianomaisia elimiä toimimaan yhteistyössä, jotta Yhdysvaltoihin saadaan sääntelyjärjestelmä, jonka aikaansaama suojelun taso on verrannollinen Reach-järjestelmään;

Oikeudellinen yhteistyö ja poliisiyhteistyö, viisumit

64. toivoo, että Washingtonissa 28. lokakuuta 2009 pidettävässä EU:n ja Yhdysvaltojen ministerikokouksessa hyväksytään poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä koskeva yhteinen julistus, joka kattaa etenkin tietoverkkoturvallisuuden;
65. on valmis lisäämään kansainvälistä yhteistyötä tietoverkkoturvallisuuden alalla; pyytää Yhdysvaltoja antamaan lisää lainsäädäntöä, joka johdosta luotaisiin sarja kansainvälisiä sopimuksia ja lainvalvonnan alan yhteistyötä verkkohyökkäysten lopettamiseksi ja tietoverkkorikollisuuden ehkäisemiseksi; on valmis kehittämään kansainvälisiä välineitä ja asianmukaisia suojatoimia yksityisyyden suojan, sananvapauden ja liiketoimien turvaamiseksi;
66. toistaa suhtautuvansa päättäväisesti terrorismin torjuntaan ja uskovansa vakaasti, että on saavutettava oikea tasapaino turvallisuustoimenpiteiden sekä kansalaisvapauksien ja perusoikeuksien suojan välillä siten, että taataan yksityisyyden ja tietosuojan mahdollisimman hyvä kunnioittaminen; toistaa, että tarpeellisuus ja suhteellisuus ovat avainperiaatteita, joita ilman terrorismin torjunta ei koskaan voi olla tehokasta;
67. katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen vahva yhteistyö oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyvissä asioissa edellyttää vakaata oikeudellista ja poliittista kehystä ja että vahvempi kumppanuus, joka kattaa parlamentaarisen ja demokraattisen ulottuvuuden, on olennaisen tärkeä, jotta voidaan tarttua tehokkaasti yhteisiin haasteisiin, kuten terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, tavalla, jossa otetaan johdonmukaisesti huomioon perusoikeudet ja oikeusvaltioperiaate, oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa ja poliisiyhteistyö, maahanmuuton hallinta ja turvapaikan hakemista koskevan oikeuden turvaaminen sekä kaikkien vilpittömässä mielessä toimivien kansalaisten viisumivapaan liikkumisen edistäminen näiden kahden alueen välillä;
68. muistuttaa tässä yhteydessä, että Euroopan unioni perustuu oikeusvaltioperiaatteeseen ja että aina, kun Euroopan kansalaisten henkilötietoja välitetään kolmansiin maihin turvallisuuden nimissä, olisi kunnioitettava menettelyllisiä takeita ja oikeutta puolustautumiseen sekä noudatettava kansallista ja EU:n tietosuojalainsäädäntöä;
69. muistuttaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen keskinäistä oikeusapua koskevan ja 1. tammikuuta 2010 voimaan tulevan sopimuksen luomassa transatlanttisessa toimintakehyksessä kyseisen sopimuksen 4 artiklassa määrätään oikeudesta tutustua kohdennetusti taloudellisiin tietoihin pyynnöstä, joka on esitettävä kansallisten viranomaisten välityksellä, ja että tämä saattaisi muodostaa SWIFT-tietojen siirrolle paremman oikeusperustan kuin ehdotettu väliaikainen sopimus;
70. panee merkille, että EU ja Yhdysvallat neuvottelevat parhaillaan tällaisten tietojen siirtämistä koskevasta väliaikaisesta sopimuksesta ja välivaiheen järjestelyistä, jotka toteutetaan enintään 12 kuukautta kattavan raukeamislausekkeen avulla, ja että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit on otettava täysipainoisesti ja 17. syyskuuta 2009 annetun parlamentin päätöslauselman 3 kohdassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti

mukaan, kun neuvotellaan uudesta sopimuksesta, rajoittamatta kuitenkaan Lissabonin sopimuksen nojalla noudatettavaa menettelyä;

71. suhtautuu myönteisesti siihen, että viisumivapausohjelmaa on äskettäin laajennettu koskemaan seitsemää uutta Euroopan unionin jäsenvaltiota; kehottaa kuitenkin Yhdysvaltoja poistamaan viisumivaatimuksen myös muilta jäsenvaltioilta ja kohtelemaan kaikkia EU:n kansalaisia yhdenvertaisesti ja täyden vastavuoroisuuden pohjalta; on huolissaan aikeista periä EU:n kansalaisilta hallinnollisia maksuja sähköisen matkustuslupajärjestelmän mukaisesta ESTA-luvasta ja pyytää komissiota käsittelemään tätä asiaa ensisijaisena Yhdysvaltojen hallinnon kanssa;

Kehitys ja vuosituhattavoitteet

72. pitää myönteisenä, että vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisesta ja julkista kehitysapua koskevien lupauksen täyttämistä on annettu uusi sitoumus; kehottaa molempia osapuolia täyttämään lupauksensa käyttää 0,7 prosenttia BKT:stään kehitysyhteistyöhön;
73. pitää myönteisenä sitoumusta saattaa Dohan kehityskierros päätökseen kunnianhimoisin ja tasapainoisin tavoittein sekä sitä, että G20-huippukokous asetti sille selkeäksi määräajaksi vuoden 2010; kehottaa johtajia pitämään mielessä tämän kierroksen viime kädessä tärkeimmän kehitystavoitteen, kun he osallistuvat Genevessä marraskuun lopussa järjestettävään Maailman kauppajärjestön ministerikokoukseen;

Institutionaaliset puitteet

74. korostaa, että tämänhetkistä edistystä tulisi käyttää myös transatlanttisten suhteiden puitteiden parantamiseen ja uudistamiseen; edellyttää, että nykyinen transatlanttinen toimintaohjelma vuodelta 1995 on korvattava uudella transatlanttisella kumppanuussopimuksella; pitää aiheellisena, että neuvottelut uudesta sopimuksesta aloitetaan Lissabonin sopimuksen tultua voimaan, jotta se voitaisiin saattaa valmiiksi ennen vuotta 2012;
75. katsoo, että Euroopan parlamentin ja Yhdysvaltojen kongressin välinen transatlanttinen lainsäätäjien vuoropuhelu on jo lisännyt merkittävästi molemminpuolista ymmärtämystä monista kumpaakin osapuolta huolestuttavista asioista, taloussuhteisiin ja kansainväliseen kauppaan liittyvät kysymykset mukaan lukien;
76. katsoo, että nämä ovat olennaisia kysymyksiä ja että kansallisten parlamenttien jäsenille olisi annettava säännöllisin määräajoin tietoa tähän liittyvästä kehityksestä; kehottaa puhemiestä varmistamaan, että tällainen mekanismi perustetaan;
77. vahvistaa, että uudessa sopimuksessa transatlanttinen lainsäätäjien vuoropuhelu voitaisiin muuttaa transatlanttiseksi edustajakokoukseksi Euroopan parlamentin 26. maaliskuuta 2009 antamassa päätöslauselmassa esitettyjen suositusten mukaisesti;

78. toivoo, että työmarkkinoita käsittelevä transatlanttinen vuoropuhelu nousee lähitulevaisuudessa tärkeämpään asemaan keskusteltaessa siitä, miten päättäjät voisivat vastata nopeasti kasvavan työttömyyden haasteisiin ja rahoituskriisin aiheuttamaan rakennemuutokseen;
79. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille sekä Yhdysvaltojen presidentille ja kongressille.